

damise juhend“, A. Mändvere „Väikekaupmehe käsi-
raamat“, A. Käspre „Viljandimaa majandusolud“.

Naisliikumist välismaail ja meil käsitleb V.
Poska-Grünthal'i „Naine ja naisliikumine“.

Keeleteaduslik uurimistöo eriraamatus ei
olnud viljakas. Ilmus vaid üksikuid brošüüre, peami-
selt äratrükke „Eesti Keelest“ (A. Saareste, P. Ariste,
J. Mägiste, M. Toomse jt.). — Seda rohkem ilmus raa-
matuid tegelikule keeletarvitajale, millest oli kõige
tüsedam ja äratas erakordset tähelepanu J. Aaviku
„Eesti õigekeelsuse õpik ja grammatika“ (470 lk.),
mille trükk lühikese ajaga läbi müüdi. Muist maini-
tagu: H. Rajamaa — „Kuidas tarvitada uusi sõnu?“,
K. Leetberg — „Uue Piibli keelelikud puudused“,
G. Tuksam — „Saksa-eesti sõnaraamat“ (paar uut
vihku), M. Vares — „Inglise-eesti taskusõnaraamat“,
H. Rikkand — „Esperanto-eesti taskusõnastik“, J.
Koritz — „Läti-saksa-eesti sõnaraamat“, Jaan Herm
— „Merisõnastik“, G. Jakò — „Eesti-soome-ungari
keele õpik turistidele“, E. Sell ja P. Seeberg-Elver-
feldt — „Eesti-saksa sõnaraamat“ (alustas ilmumist),
J. Mägiste — „Eestipäraseid eesnimed“ (2. tr.) E.
Muuk — „Väike õigekeelsus-sõnaraamat“ (5., paran-
datud ja täiendatud tr.), J. Ainelo — „Keeleline teat-
mik“ (2. tr.), E. Ahas — „Stenograafia lugemik“,
B. Pravdin — „Vene-eesti sõnaraamat“.

Keeleteaduslikult huvitavaist avastusist tähista-
gem siin vanuselt G. Mülleri jutlustega võrdse uue
jutlusekäsikirja avastamist prof. Wieselgren'i poolt
Rootsis, J. T. Heller'i koostatud eesti-saksa sõnaraa-
matu käsikirja leidmist aastaist 1823—1849. Prof. A.
Saareste võttis osa rahvusvahelisest keeleteadlaste
konverentsist Kopenhaagenis 26. VIII—1. IX 1936,
mispuhul ta avastas Taani arhiivide XIII ja XIV sa-